

Во радостта че той е на светът
битъ, волите самъ съ воля да крепи,
и на скръжали свои да скрепи
закона въ който други ще върватъ —

ще да върватъ по неговата целъ,
вътъ, на свободенъ въздухъ отъ това
което е живота во слова
на смисълъ вече преживанъ заплета.

Полухоръ

Умре — за да живее отъ сега.
Умре — въ живота нашъ да възрадне:
по неговите да върватъ следи
и ний сами, и земната тяга
сърцата ни да не смутя.

Хоръ

Живя — живота ни да освети!

Полухоръ

Бъ господарь на своите съдби,
и самъ си съветованъ дая си отдели.
Той прака въ нашия пътъ ни освети, —
и въ бурите на земната борба
той факела на злото угаси.

Хоръ

Умре — живота ни за да спаси!

Полухоръ

Вътъ отъ живота дръщя идеалъ,
човека се въ живота заблуди —
прибра го той по своите следи
и му посочи прекия земенъ дялъ —
животъ, но не по суети.